

f fehéren feketén

A MAGYARORSZÁGI DOMONKOS CSALÁD HÍREI

október 2025

Kedves Testvérek, kedves Olvasóink!

Szeretettel ajánlom figyelmetekbe Fehéren-Feketén elektronikus domonkos újságunk 2025. őszi számát. A tavaszi szám megjelenése óta sok fontos esemény történt a Domonkos Család életében. Ezekről időrendi sorrendben tájékoztatunk.

Beköszöntőként Bejczy Tibor atya Szent Domonkos atyánk ünnepén 2025. augusztus 8-án Vasváron elhangzott prédikációját közöljük. Ezután Cristóbal Iglesias Torres OP rendi promotorunk májusi magyarországi látogatásáról számolunk be. A Máriapócson június 29 – augusztus 2-ig Jean Yves atya vezetésével szervezett lelkigyakorlatunkról is olvasható részletes beszámoló. 2018-tól Kőrösiné Merkl Hilda volt a világi közösségek vezetője. Egyszer meghosszabbított mandátuma lejárt. Ezért a lelkigyakorlaton választott Murányi Nikolett személyében új vezetőt a közösség, akinek felhívását, üzenetét megtaláljátok az őszi számban.

A Domonkos Nyári Egyetem Vasváron augusztus 7-10. fontos esemény volt, melyen 14 fiatal vett részt, közöttük két jelölt, akik azóta megkezdték noviciátusukat az írországi Cork-ban. Szeptember 8-14-ig Tibor atya vezetésével a Via Sacra szervezésében itáliai domonkos zarándoklaton vett részt közösségünk több tagja. Szent Domonkos nyomában járva rendünket, közösségeinket, az egész Domonkos Családot és hazánkat Szűz Mária és Szent Domonkos közbenjárására bíztuk. Szeptember 20-án Országos találkozót tartottunk Budapesten, a Rózsafüzér Királynéja egykori domonkos templomban, erről szintén olvasható rövid beszámoló. Ezen kívül több más írás is található ebben a lapszámban, és végül a közelmúltban szentté avatott Pier Giorgio Frassati domonkos világi testvér litániáját adjuk közre.

Minden szerzőnek és fotósnak köszönjük a hozzájárulását, forgassátok érdeklődéssel és lelki haszonnal az őszi lapszámunkat!

Kőrösiné Merkl Hilda

San Domenico Maggiore domonkos templom, Nápoly

Az ima mint élő kapcsolat

□ BEJCZI TIBOR OP

Krisztusban Kedves Testvérek!

Amikor Szent Domonkosra emlékezünk, gyakran jut eszünkbe a rózsafüzér, az igehirdetés, az evangéliumi szegénység, a rendalapító bölcsessége, az Egyház iránti hűsége. De ma egy olyan oldalát szemléljük, amely gyakran rejtve marad: **Domonkos mély és személyes imádságos kapcsolatát Jézussal.**

Domonkos nemcsak imádkozott. **Ő az imádságban élt.** Amikor a testvérek keresték, gyakran térdén állva találták, könnyekkel az arcán, Krisztus keresztye előtt.

Miért sírt? Mert szíve mélyéig együttérzett a világgal, a bűnösökkel, az Egyházzal. De ezek a könnyek nem a kétségbeesés könnyei voltak, hanem **a szeretet könnyei**, amelyek egy olyan szívből fakadtak, amely éjjel-nappal párbeszédben volt az élő Istennel.

A mai korban gyakran úgy tekintünk az imára, mint „feladatra”, amit be kell iktatni a napirendbe – mintha csak egy szent kötelesség lenne. **De Domonkos máshogy imádkozott.** Az ő imádsága nem egy feladat volt, hanem **egy élő kapcsolat**, amelyben minden más elnyerte az értelmét.

Testvéreim, vajon számunkra mi az ima? Egy kötelező gyakorlat? Egy lelki célkitűzés? Vagy valóban az a tér, ahol együtt lehetünk azzal, **aki hívott minket, aki szeret minket, és akit mi is szeretünk?** Domonkos imája nemcsak másokban hozott változást – **maga az imádkozó ember is átalakult.** A domonkos hagyomány kilenc imádkozási módot őrzött meg róla – minden mozdulata, minden testtartása, minden szava egy élő kapcsolat kifejeződése volt. Nem csoda, hogy amikor emberek találkoztak vele, **megérezték Isten jelenlétét.** Nem azért, mert nagy szónok volt (pedig az volt), hanem mert az imádság hatására **az ő arca is más lett** – ragyogott benne az Istennel való együttlét fénye.

És ebben, kedves testvérek, **minket is hív Domonkos.** Nem pusztán szavakkal imádkozni, hanem úgy imádkozni, **hogy az imádság alakítsa az arcunkat, a lelkületünket, a tekintetünket, a jelenlétünket.** Az a mód, ahogyan elidőzünk Istennel, lenyomatot hagy rajtunk – és ezt mások megérik. Ez a domonkos lelkiség egyik titka: **hirdetni nemcsak szóval, hanem jelenléttel, tekintettel, átalakított étellel.**

Könnyű az ima során újra és újra visszacsúszni abba a gondolatba, hogy „most imádkoznom kell, mert ez a feladatom”. De Szent Domonkos imája nem a napi feladatok előtti idő volt – **hanem az a tér, ahol minden értelmet nyer.**

Ahogy az egyik jezsuita szerző írja: „Az imádság nem a teendőim szintjén helyezkedik el. Ez az idő még a feladataim előtti idő. Együtt lehetek azzal, aki Ura mindennek.”

Szent Domonkos életének és a domonkos rend lelkiségének forrása is ez: **a mindent megelőző kapcsolat Istennel.** Mert csak innen fakadhat igazi igehirdetés. Az apostoli munka akkor lesz termékeny, ha előbb ott vagyunk Isten közelében, és megengedjük neki, hogy **ő nézzen ránk, ő érintsen meg minket, ő alakítson minket.**

Domonkos nem azért volt buzgó prédikátor, mert jól szervezett és céltudatos volt (bár az is volt), hanem mert **megtanult elidőzni Isten jelenlétében.** És aki ott időzik, az **másképp látja a világot, önmagát, a feladatait.**

De elidőzni nem könnyű. Sokan átéljük az unalomérzését, a fáradtságot, az ürességet. Ilyenkor az a kísértés, hogy abbahagyjuk – vagy legalábbis „gyorsítunk” az imán. De testvéreim, pont itt kezdődik az igazi imádság!

Amikor őszintén kimondjuk Istennek:

- Elfáradtam,
- nem tudok figyelni,
- megijedtem,
- tele vagyok kételyekkel,
- üresnek érzem magam.

És Isten nem fordul el. **Sőt, épp ekkor kezd igazán közel jönni.** És ekkor már nem csak mi imádkozunk, hanem Isten is „imádkozik bennünk”. A Szentlélek sóhajtozik bennünk, szavak nélküli imával.

Szent Domonkos nem hagyott ránk nagy teológiai műveket – de ránk hagyta **az életté vált imádság példáját.** Egy olyan életet, amelyben az ima és az igehirdetés egymást táplálták. Ez a domonkos lelkiség lényege:

- kontempláció és akció,
- ima és igehirdetés,
- csend és szó,
- együttlét Istennel és küldetés az emberekhez.

És amikor így élünk, nem mi leszünk a középpontban – **hanem az élő Jézus.** És ezt látják majd azok, akikkel találkozunk. A szavaink mögött **valaki más szólal meg.** A mosolyunkban **valaki más jelenik meg.** A tekintetünkben **valaki más szeret.**

Kedves Testvérek,

Engedjük, hogy az ima – ne kötelesség, hanem kapcsolat legyen. Tanuljunk Domonkostól nemcsak imádkozni, hanem **imádkozó emberré válni.** Mert az ilyen ember már nem magát hirdeti, hanem az **élő Istent.** És ez az, amire a világnak a legnagyobb szüksége van: **Isten jelenlétére bennünk, általunk.**

Ámen.

A promotor látogatása

□ MURÁNYI NIKOLETT

Cristóbal Torres Iglesias, OP atya, a világi domonkos közösségek általános promotora meghívásunkra hazánkba látogatott 2025 májusában, hogy találkozzon a magyar közösségekkel.

New Yorkban született kubai származású szülőktől. Floridában és New Jersey-ben nőtt fel. Amellett, hogy domonkos szerzetes pap, aki jelenleg a Rend római központjában él, festőművész is. Alkotásaiban a kép és a hozzá tartozó történet ötvözését igyekszik kifejezni különféle stílusokban, főként a képregényekben és az ikonográfiában. Művészetére nagy hatást gyakoroltak: a keleti és nyugati keresztény ikonográfia, az ibero-amerikai és afro-kubai népi vallások, valamint a történetmesélés a képregényen keresztül.

(www.cristobaltorresart.com)

A május 31-i országos találkozót a budapesti Rózsafüzér Királynéja templomban tartottuk. Megnézhettük kivetítve néhány képét és bemutatta a hozzájuk fűződő történeteket. A szentmisét Jean-Yves Brachet OP atyával, a magyar közösségek promotorával mutatták be, megünnepeelve Szűz Mária látogatását Erzsébetnél (mivel a világegyházban május 31-én tartják ezt az ünnepet). Cristóbal atya prédikációja magával ragadott minket. A rokoni látogatásból kiindulva a baráti és a testvéri szeretetről beszélt saját életéből hozott példákkal. A testvéri látogatás mindannyiunk számára megvalósítható, egyszerű formája a prédikációnak. Homíliájából idézek néhány gondolatot:

„A domonkos prédikálás, akár világiakról, akár szerzetesekről van szó, legyen a Vízitáció történetének megtestesülése. Ahhoz, hogy elvihessük másokhoz Krisztust, először nekünk kell hordoznunk Őt imánk, tanulmányaink és a kenyértörés által az Eucharisztia asztalánál. Ezután majd következik a kenyértörés és finom ételeket osztunk meg egymással. Amikor elmegyünk és meglátogatunk másokat, a szeretet és a barátság szellemében megyünk. Ez a szeretet nem csupán intellektuális, hanem teljesen emberi, törődünk a másikkal, attól függetlenül, hogy hallgatnak-e ránk vagy sem. Mi szeretnénk velük lenni.

Ez az a szellemiség, amelyben a Szentlélek elhozza Krisztust és általa születik meg bennük és bennünk is Krisztus váratlan módokon.... A Szentlélek tölt el bennünket és van jelen kapcsolatainkban. Még olyankor is, ha kezdetben valaki nem állt közel hozzánk, ahhoz is testvéri módon és szeretettel közeledünk. Tudjuk, hogy a barátság és a szeretet Lelke nagy erőt ad, hogy közelebb jussunk az igazság teljességéhez...

Legyen a testvéreinkhez való odafordulásunk olyan, mint Szűz Mária és Erzsébet találkozása. Töltsön el minket is a Szentlélek ajándéka, keresve az igazságot a barátságban. Vezéreljen bennünket a barátság öröme a Lélekben, hogy együtt kiáltunk: hirdetem az Úr nagyságát, örömmel kiáltok Istenhez, Megváltómhoz, mert e naptól fogva minden generáció áldottnak nevez engem. Hívjanak minket áldottnak, mert megszületett bennünk Krisztus mások számára és másokban is megszületett Krisztus a mi számunkra.”

Azt gondolom, hogy a testvéri ima és a testvéri szeretet gyakorlása egy életre szóló program lehet. Kőrösiné dr. Merkl Hilda, a világi domonkos közösségek elnöke szervezte meg Cristóbal atya gazdag programját. Megnézték Budapest és Sopron szépségeit. Jean-Yves atya megismertette Sopronban a domonkos atyákkal és a világi közösséggel. Amikor meghallotta, hogy hódmezővásárhelyi testvérünk, Varga Ferenc éppen Budapesten van kórházban, elutazása előtt még fontosnak tartotta, hogy őt meglátogassa és imádkozzon vele érte és családjáért. Egy közvetlen, testvéri lelkületű, mély érzésű, az emberekre odafigyelő, befogadó természetű, kedves domonkos atyát ismertünk meg.

Cristóbal atya homíliája

Jó reggelt kívánok mindenkinek! Öröm, hogy itt lehetek ma veletek, meglátogathatlak titeket.

Minden alkalommal, amikor a Vízitáció ünnepe eljön, számos dologra gondolok. Gondolok azokra a domonkos testvérekre, akik a római Kúriában és másutt dolgoznak és meglátogatják a domonkos közösségeket. Gondolok még azokra a látogatásokra, amiket életem során tettem, családi vagy baráti körben, olyan látogatásokra, amelyek örömmel töltöttek el. Látogatások, ahol a testvéri szeretet mellett finom ételek, nevetés, történetek elmesélése miatt dicsértem az Urat. De van egy dolog, amire különösképpen is gondolok, ami sokat tanított nekem a Vízitáció lelkiségéről.

Van egy kedves barátnőm, akihez még most is közel érzem magam, annak ellenére, hogy ő már az Atya házában van. A Vízitáció ünnepén tért haza az Atya házába. Neki volt egy beceneve: Pupi. A neve Tereza volt, de Pupinak szólítottuk. Visszaemlékszem, hogy barátságunk kezdetén nagyon sok problémája és nehézsége volt. Anyagi gondjai voltak, nehézségek az emberi kapcsolataiban, egészségi problémák és nem volt egészségügyi biztosítása, ami az Egyesült Államokban elég komoly gond, ha egészségi problémáid vannak. Emlékszem, hogy nagyon hamar összebarátkoztunk. Mivel olyan sok nehézsége volt, úgy gondoltam elmegyek hozzá, meglátogatom, szolgálatára leszek és elviszem hozzá Krisztust. Elkezdtünk beszélgetni és természetesen szóba kerültek az ő problémái. Én is megosztottam vele, amit én fiatal emberként átéltem. Pupinak volt egy nagyon különleges adottsága: rendkívül mély hite volt Jézus Krisztusban. Nagyon intuitív volt és néha olvasott a szívekben. Néha tudott rólam olyan dolgokat is, amiket egyébként nem volt módja megtudni. Elmentem hozzá, a házába, hogy Krisztust vigyem el hozzá. Amikor megérkeztem prófétai szavakkal szólt hozzám, engem öröm töltött el és mindketten növekedtünk a hitünkben, bizalmunkban és reményünkben az Úrban. Azért utaztam hozzá, hogy elvigyem neki Krisztust és ő is nekem adta Krisztust. Mindkettőnként öröm töltött el. Mindketten erőt kaptunk, hogy Krisztust másokhoz is elvigyük.

Úgy érzem ez egy csodálatos példa az aktív prédikálásra, különösen egy domonkos számára. A domonkos prédikálás, akár világiakról, akár szerzetesekről van szó, legyen a Vízitáció történetének megtestesülése. Ahhoz, hogy elvihessük másokhoz Krisztust, először várandósaknak kell lennünk Krisztussal imánk, tanulmányaink és a kenyértörés által az Eucharisztia asztalánál. Ezután majd következik a kenyértörés és finom ételeket osztunk meg egymással. Amikor elmegyünk és meglátogatunk másokat, a szeretet és a barátság szellemében megyünk. Ez a szeretet nem csupán intellektuális, hanem teljesen emberi, törődünk a másikkal, attól függetlenül, hogy hallgatnak-e ránk vagy sem. Mi szeretnénk velük lenni. Ez az a szellemiség, amelyben a Szentlélek elhossa és általa születik meg bennük és bennünk is Krisztus váratlan módokon.

Emlékezzünk Aquinói Szent Tamásra: a kegyelem betölti természetünket. A Szentlélek tölt el bennünket, van jelen kapcsolatainkban. Még olyankor is, ha kezdetben nem álltak közel hozzánk, hozzájuk is testvéri módon és szeretettel közeledünk.

Tudjuk, hogy ez a barátság és a szeretet lelke, nagyobb erő, hogy közelebb jussunk az igazság teljességéhez és nem egy lista, amelyen rajta van, mi mindent tartunk igaznak.

Most egy ellenpéldát szeretnék bemutatni. Emlékszem, mielőtt domonkos lettem, terapeutának tanultam, olyan emberekkel dolgoztam, akik elmesélték nekem a történeteiket. Volt egy hölgy, nagyon hasonló Pupihoz, szegény volt, egészségi problémái voltak és nagyon sok nehézsége. Emlékszem mesélt nekem egy barátnőjéről. Ez a barátnő nagyon vallásos volt, Jehova tanúja volt. A barátnő szerette volna őt megtéríteni, hogy ő is Jehova tanúja legyen. A legjobb szándékkal, hogy megmentse őt. Szóval ez a hölgy mesélt nekem a Jehova tanúja barátnőjéről, és arról, milyen jó volt őhöz. De mondott egy nagyon érdekes dolgot, ami megragadott engem: Tudod én katolikus voltam egész életemben és mindig is az leszek. Tudom, ha megmondom neki, hogy nem térek át Jehova tanújának, akkor a barátnőm talán elhagy és véget ér a barátságunk. Amikor ezt meghallottam, nagyon megérintette a szívemet. Nem szeretnék általánosítani, egy konkrét személyről beszélek. De azért hozom elő, mert itt egy példát és egy ellenpéldát látunk.

A Pupival való kapcsolatomban nem értettünk egyet mindenben. Őt vallásosan nevelték, majd elhagyta a katolikus egyházat, és pünkösdistá lett. De nagyon nagy volt szeretete Jézus Krisztus iránt, talán nagyobb, mint katolikusként. Jobban örültem volna, ha visszatért volna a katolikus egyházba. Ő pedig jobban szerette volna, ha én otthagynom a katolikus egyházat és pünkösdistá leszek. Barátságunk, egymás iránti szeretetünk azonban nem azon múltott, ki mennyire tud hatást gyakorolni a másikra. Pupi hozzájárult ahhoz, hogy a hitem erősödjön Krisztusban. És ugyanezt Pupi is elmondhatta rólam.

Amikor elmondtam neki, hogy be fogok lépni a domonkosokhoz, ő hihetetlenül boldog volt. Azt mondta nekem: Tudod, hogy én nem imádkozom a szentekhez, de van egy szent, akit egész életemben csodáltam és arra indít a Lélek, hogy elmondjam neked: hivatásodban legyen példa ez a szent, legyél hozzá olyan közel, amennyire csak lehetséges, az alázatossága és a Krisztus iránti szeretete miatt, ő Porres Szent Márton. Pupinak fogalma sem volt róla, hogy Porres Szent Márton domonkos volt. Nem tudta, ezért elmondtam neki. Hivatalosan nem tért vissza a katolikus egyházba, de ahogy telt az idő egyre inkább katolikussá vált. Hatással volt Jézus Krisztus iránti szeretetemre. Sosem köszönhetem meg neki eléggé.

Legyen a mi odafordulásunk testvéreinkhez olyan, mint Szűz Mária és Erzsébet, töltsön el minket és őket is a Szentlélek ajándéka, keresve az igazságot, de barátságban. Vezéreljen bennünket a barátság öröme a Lélekben, hogy együtt kiáltsuk: hirdetem az Úr nagyságát, örömmel kiáltok Istenhez, Megváltómhoz, mert e naptól fogva minden generáció áldottnak nevez engem.

Hívjanak minket áldottnak, mert megszületett bennünk Krisztus mások számára és másokban is megszületett Krisztus a mi számunkra. Isten áldjon titeket!

„Hát ti kinek mondotok engem?”

□ KÖRÖSINÉ MERKL HILDA

Ötvenkét világi domonkos tartotta éves lelki-gyakorlatát június 29. és július 2. között Jean Yves Brachet OP atya vezetésével a Nemzeti Kegyhelyen, Máriapócsan. A nemrégén épült zárandokház minden adottsággal rendelkezik, amelyekkel a zavartalan elcsendesedés és a lelki feltöltődés biztosított.

A téma Jézus identitásának bemutatása és értelmezése volt, öt, egyenként kb. 60 perces előadásban az ószövetségi és az újszövetségi Szentírás alapján. Az előadásokat csendes elmélkedés és kisebb csoportokban zajló megosztás követte.

- „Én vagyok az élet kenyere” (Jn 6.35, 48)
- „Én vagyok a kenyér, aki a mennyből szálltam alá” (Jn 6.41)
- „Én vagyok az élő kenyér” (Jn 6.51)
- „Én vagyok a világ világossága” (Jn 8.12)
- „Én vagyok a juhok számára a kapu” (Jn 10.7)
- „Én vagyok az ajtó” (Jn 10.9)
- „Én vagyok a jó pásztor” (Jn 10.11, 14)
- „Isten Fia vagyok” (Jn 10.36)
- „Én vagyok a föltámadás” (Jn 11.25)
- „Én vagyok az út, az igazság és az élet” (Jn 14.6)
- „Én vagyok az igazi szőlőtő” (Jn 15.1)
- „Én vagyok az alfa és az ómega” (Jel. 22.13)

A felsorolt „hasonlatok” nem emberi vélemények, hanem Jézus önmagáról vallott kijelentései, melyek alapján hitben követjük Őt, hangsúlyozta Jean Yves atya.

A lelki gyakorlat zárásaként Jean Yves atya szívből kívánta világi domonkos testvéreinek: „ez a néhány elmélkedés mindegyiktek számára alkalom legyen arra, hogy ki-ki újra és újra visszatérjen a Szentíráshoz, hogy fölfedezze a Szentírásban Krisztus jelenlétét, és egész életetek során megvalósítsátok, hogy valóban elmondhassátok Szent Pállal: „Már nem én élek, hanem Krisztus él bennem” (Gal 2.20).

A hálaadó szentmise után a Máriapócsi Szűzanya közbenjárását kérve indultunk haza, hogy megerősödve végezzük domonkos küldetésünket: az Igazság hirdetését.

A domonkos világi testvérek közössége vezetőséget is választott. Az új elnök Murányi Nikolett a budapesti közösség tagja Körösiné Merkl Hilda munkáját folytatja, aki két perióduson át, a Covid járvány miatt egy évvel hosszabban, 7 évig szolgálta elnökként a közösséget.

Kísérje Isten áldása és a Domonkos Család imája az új vezetők, Jean Yves Brachet promotor atya és a világi testvérek szolgálatát!

A TELJES CIKK A HONLAPON!

Barátság, közösség

□ MÁROVICS KRISTÓF, JELÖLT

Augusztus 7–10. között immár ötödik alkalommal rendezték meg a Domonkos Nyári Egyetemet Vasváron, az ország legrégebbi domonkos kolostorában.

Az idei program mottója – „Barátság Istennel, emberrel” – a napok során valósággá vált a lelki és közösségi élmények által. A fiatalok többek között Budapestről, Sopronból, Szombathelyről, Veszprémből és Székesfehérvárról érkeztek, hogy előadásokon, beszélgetéseken és kirándulásokon keresztül gazdagodjanak, és a domonkos közösség vendégszeretetében részesüljenek.

A nyitóelőadást Bejczy Tibor OP tartotta „A remény bátorsága” címmel, amely a szentévhez kapcsolódóan különösen aktuális témát dolgozott fel. Aquinói Szent Tamás nyomán hangsúlyozta, hogy a remény az Istenben való bizalomból fakad. Jézus Krisztus és Ábrahám életének, valamint a Nyolc Boldogság példáján keresztül mutatta meg, hogyan vezet a remény az ígértől a próbatételen át a beteljesülésig, hogy mindvégig Istenhez kapcsolva új életet teremtsen.

A második napon Chvála Márton történész, doktórandsz adott elő „A Leó pápák öröksége” címmel. Nagy Szent Leótól XIII. Leóig mutatta be, hogyan védtek a hitet és formálták az Egyház életét különböző történelmi korszakokban.

Barna Gábor nyugalmazott egyetemi tanár „A rózsafüzér-társulatok története” címmel tartott nyilvános előadást. A professzor előadását Kőrösiné dr. Merkl Hilda, a domonkos világi közösség leköszönő elnökének hosszas méltatása előzte meg. Barna Gábor hozzátette: mindehhez elengedhetetlen információ, hogy ő maga a kunszentmártoni rózsafüzér-társulat tagja. Előadásában a szentolvasó múltjáról szólt, kiemelve, hogy az ima nemcsak személyes, hanem közösségformáló erő is.

Deák Hedvig OP egyetemi tanár előadásában Krisztus barátságát mutatta be Aquinói Szent Tamás gondolatai nyomán. A domonkos nővér felidézte: a barátság a kommunikáció által megvalósuló kölcsönös jóakarat, s Isten nemcsak Teremtőnk, hanem barátunk is, akivel örömben és szenvedésben egyaránt osztozhatunk.

A komoly lelki tartalmak mellett a közösségi élmények is hangsúlyosak voltak. Volt, aki pingpongmeccseken mérte össze erejét, mások a közeli kilátóhoz kirándultak.

Augusztus 8-án az esti agapé különleges színt adott a nyári egyetemnek: a fiatalok megízlelhatték a helyi domonkos mézbort és a „Dominikaner” süteményt, amelyek nemcsak gasztronómiai különlegességek, hanem a rend hagyományainak ízeiként tették emlékezetessé az estét. Vendégként jelen volt dr. Illés Pál történész is, aki a házigazdával, dr. Zágorhidi Czigány Balázs történésszel együtt idézte fel barátságuk hosszú és tartalmas történetét.

A hétvége során a résztvevők zárandoklatot tettek Vasváron, ellátogattak a jeli arborétumba, valamint Csehimindszentre, a Mindszenty-emplékházba. Itt a volt polgármester – Mindszenty bíboros egyik leánytestvérének leszármazottja – személyes hangvételű tárlatvezetést tartott, és házi langallóval kínálta meg a fiatalokat.

Az idei Domonkos Nyári Egyetem gazdag lelki és közösségi tapasztalatot adott: a résztvevők előadások, közös zsolozsmák, rózsafüzér, szentmise, beszélgetések és kirándulások során élhették meg, hogy a keresztény élet alapja a barátság – Istennel és egymással.

Világi domonkosok országos találkozója

□ HIDVÉGI PÉTER

Szeptember 20-án a budapesti Thököly úti templomban, Szentmisével, majd a plébánián közösségi találkozó keretében tartották a Magyar Világi Domonkosok Országos találkozóját. Ezen több közösségből is jelen voltak közösségvezetők és tagok is. A Szentmisét Jean-Yves Brachet domonkos atya mutatta be a jelenlévőknek.

Ezt követően a plébánia közösségi termében bemutatkozott Murányi Nikolett a nyári lelkigyakorlaton megválasztott új közösségvezető. Ismertette nagy vonalakban eddigi tevékenységét a világi domonkos közösségben. Képzési felelős is volt, több munkája is megjelent különböző fórumokon. Jelenleg a Mária Rádió önkéntes riportereként is tevékenykedik.

Murányi Nikolett ezután ismertette az idei őszi és a 2026-os év tavaszi, nyári programjait, a közösségi találkozók időpontjait és a nyári lelkigyakorlat időpontját és helyszínét, mely 2026. július 5-8-ig a Budatétényi Verbita Közösségi Házban lesz.

Jean-Yves Brachet atya külön is felhívta a közösség tagjait az együtt imádkozás fontosságára, annak lelki erősítő szerepére és a domonkos lelkiség ilyen módon való megélésének fontosságára.

A találkozó közös imával és áldással zárult.

Murányi Nikolett

Szent Domonkos Világi
Közösségei új elnöke

Kedves Világi Domonkos Testvéreim!

Köszönöm a bizalmatokat, hogy július 1-jén engem választottatok a következő 3 évre vezetőtöknek. Törekedni fogok a közösségeket tőlem telhetően a legjobban szolgálni.

A tervem, amit a szeptemberi országos találkozón felvázoltam: élő kapcsolatot építeni a közösségekkel, telefonon és látogatások által. A csökkenő létszámú közösségekből építsünk fel együtt jól működő közösségeket. Nem a nagy létszámot tartom fontosnak, hanem a minőségi közösségi életet.

Ehhez az alábbiakra támaszkodjunk: Cristóbal atya tanítása, a Szentírás és Szent Domonkos példája.

Felvettem a kapcsolatot minden közösséggel telefonon, és személyesen is tervezek meglátogatni mindenkit a közeljövőben.

Most a feladatunk: a közös testvéri ima és a testvéri szeretet erősítése – közösségeinken belül egymás meglátogatása, amiben példaképünk Szűz Mária és Szent Domonkos. Ezáltal meg fognak erősödni a közösségeink.

Szent Domonkos kettésével küldte szét a testvéreket misszionálni, nem egyesével! És nyilván így együtt imádkoztak és fenntartották a közösségi életet. Ezt kell követnünk. Mindenhol 2 (vagy ha a létszám úgy adja ki 3) testvér mindennap imádkozzon együtt személyesen vagy telefonon. (szinte minden mobil előfizetés tartalmazza a konferencia hívás lehetőségét, amikor 3-4 vagy 5 vonalat össze lehet kapcsolni.)

És barátkozzatok, beszélgetsetek is, gyakoroljátok a testvéri szeretetet, látogassátok meg egymást gyakran, segítsétek egymást. Ha valahol csak 1 ember van, akkor csatlakozzon valamelyik közösségből 1-2 emberhez. Szívesen segítek a szervezésben. Minden jó ötletet, kezdeményezést örömmel fogadok.

Szeretném ajánlani, hogy az alábbi rövid kis felajánló imát naponta imádkozzátok otthon, és a közösségi találkozókra is. Keressetek bátran, elérhető vagyok mindenki számára.

Szeretettel, és imáitokat kérve,
Murányi Nikolett

*Szent Domonkosnak, és
Rendünk pártfogója,
a Rózsafüzér Királynéja
Szeplőtelen Szívének
felajánlom magamat, és kérem,
hogy neveljenek engem
az életszentségre.*

*Én pedig igyekezni fogok,
mindennap időt szentelni
a testvéri imára és a testvéri
szeretet gyakorlására.
Isten segítségével úgy legyen.
Ámen.*

Domonkos szentek és a Remény Éve

□ KÓRÖSINÉ MERKL HILDA

A jubileumi himnusz dallamával negyvenöten indultunk útnak a 2025-ös szentévi zarándoklatra Olaszországba. A zártkörű domonkos zarándoklaton a rendalapító Szent Domonkoshoz kapcsolódó szakrális helyeket látogattuk meg.

Az útvonal tervezésében együttműködtünk a VIA SACRA utazási iroda munkatársaival. Lelkivezetőnknek, Bejczy Tibor OP atyának nagy része volt abban, hogy zarándoklatunk valóban „via sacra” legyen. Idegenvezetőnk, Faragó Szilvia pedig nagy hely- és tárgyismerettel rendelkezvén fáradhatatlan lelkesedéssel mutatta be nekünk a múlt és a jelen Itáliáját. Szeptember 8–14. között hét napon át kiszakadtunk a mindennapok rutinjából, és imában, emlékezésben, valamint a szent helyek szépségében elmélyülve erősödött hitünk és reményünk.

A kedves hazai tájat elhagyva elénk tárultak Szlovénia hegyvidékei, végtelen erdői, gondosan megművelt mezői. Izgatottan vártuk azonban, hogy elérjük a várt célországot, Olaszországot.

Elsőként Bolognába utaztunk, ahol a Szent Domonkos-bazilikában, a rendalapító Szent Domonkos atyánk ereklyéit őrző márványoltáron mutatta be Tibor atya az első szentmisénket. Az oltárt több nagy művész, köztük Michelangelo alkotásai díszítik, és carrarai márványból készült.

A rendházban – amely egyben teológiai főiskola is – Francesco domonkos atya vezetésével megtekinthettük a hatalmas könyvtárat a hozzátartozó díszteremmel, majd beléphetünk a kicsiny cellába is, ahol Szent Domonkos visszaadta életét Teremtőjének. Utolsó kérése az volt, hogy a testvérek lába alatt nyugodhasson, azzal a vigasztalással, hogy ahová megy, onnan még nagyobb segítségükre lehet.

domonkosok.hu

A TELJES CIKK A HONLAPON!

Továbbutazva Rómába az Aventinus dombon magasodó Santa Sabina-bazilika a legnagyobb és sokak szerint a legszebb római őskeresztény bazilika, 422–432 között épült. A hozzá tartozó rendházban működik a Domonkos Rend kúriája, központja. A rendalapító maga is élt a rendházban. Az általa hozott és ültetett narancsfa – amely a hagyomány szerint az első volt Itáliában – még mindig zöldell a kolostorkertben..

Vezetőnk Cristobal Torres Iglesias OP atya, a világi domonkosok promotora volt, akit májusban Magyarországon is köszönthettünk. Cristobal atya nagy szeretettel fogadta a csoportot, és művészi lelkesedése lenyűgözött bennünket a bazilika páratlan, több évszázados kincseinek bemutatásakor. A bazilika Szűz Máriakápolnája előtt énekelve együtt imádkoztuk a domonkos Salve Regina-t, a Domonkos Család minden tagját, Egyházunkat és Magyarországot is Istenanyánk oltalmába ajánlva.

Utunk negyedik napján az Angyalvártól induló Via della Conciliazione elkerített zarándoksávjában, a szervezők által biztosított nagy fakereszttel indultunk a Szent Péter-bazilika felé, imádkozva és énekelve. A sok csoport bizonyos távolságban, fegyelmetten, elmélyülve követte egymást. A járókelők tisztelettel figyelték a zarándokokat. A Szent Péter-bazilika szent kapuján megrendülten haladtunk át. A templom azonban zsúfolásig tele volt, szinte az egész világ jelen volt. Lassan jutottunk el a leghíresebb oltárokig, festményekig, szobrokig. Évszázadok spirituális és művészi kincsei, műalkotásokba sűrített teológia, gyönyörű mozaikok és Egyházunk nagy szentjei indítottak imára és hálaadásra.

Megállt az idő, más dimenzióba kerültünk...

Másnap ragyogó napsütésben zarándokoltunk a Fala-kon kívüli Szent Pál-bazilikába. Szép előterében, az egyiptomi gránitoszlopsor árnyékában, Szent Pál hatalmas szobra előtt készülhettünk a belépésre, majd csendben ültünk egymásra várva a bazilika megtekintése után, elgondolkodva a két apostolóriás életén és bátor vértanúhalálán. Ők és sok társuk egyszerre voltak tanítók és tanúk, Isten ajándékai az Őt követőknek, akikért és akiknek soha le nem róható hálával tartozik az egész keresztény világ.

Utunkat délután folytattuk Nápoly felé, a sztráda két oldalán magasodó csodálatos hegyek között. A hosszabb utazások alatt az imák, elmélkedések és a mindennapi rózsafüzér elimádkozása mellett filmeket is néztünk, például magáról a rózsafüzérről, Szent Pier Giorgio Frassati életéről és az Élő szó című, 2021-ben forgatott rendtörténeti filmünket. Útközben az egyik hegycsúcson megpillanthattuk Monte Cassino hatalmas bencés kolostorát, majd feltűnt a Vezúv, amely fölött felhősáv húzódott, mintha a kráteréből füst szállna fel.

Új-Pompeiben, a gyönyörű Rózsafüzér Királynője-bazilikában ünnepelhettük a szentmisét. Utunk során számtalan szép oltárképet és festményt láttunk, amelyek mind azt a jelenetet ábrázolják, amikor Szűz Mária ölében a gyermek Jézussal átnyújtja a rózsafüzért Szent Domonkosnak és más domonkos női szenteknek, leggyakrabban Sienai Szent Katalinnak. A Domonkos Rend lelkiségében különleges jelentősége van a rózsafüzér-imának.

Másnap rövid városnézés után a zsúfolt, szinte sikátor-szerű nápolyi utcákon jutottunk el a San Domenico Maggiore domonkos templomba, ahol – mivel kora délelőtt volt – szinte egyedül voltunk. A szentmise után megtekinthettük a kolostor egy részét, és bejutottunk Aquinói Szent Tamás, az „Angyali doktor” cellájába is. A szent csontereklyéjét, dokumentumokat és hozzá fűződő tárgyakat csodálhattunk meg, miközben halkan szólt az egyik legszebb, az Oltáriszentséget dicsőítő himnusza, az Adoro te devote (Imádlak és áldlak, Isten rejtetem...).

A templom sekrestyéjében különös látványban volt részünk: kb. tíz méter magasságban körben a falakon, helyenként két egymás feletti sorban szicíliai és francia királyok, köztük az Anjou családtagok bíborral borított koporsóit őrizték. A templomőrök és felügyelők különös szeretettel fordultak hozzánk, domonkos világi zarándokokhoz.

Vasárnap reggel indultunk orvietói szállásunkról utunk utolsó állomására, Sienába. A dombon álló Szent Domonkos-bazilikában naponta imádkozott és ünnepelte a szentmisét Sienai Szent Katalin, akinek fejkereklyéje a központi kápolnában található. Itt csodálhattuk meg a róla készült egyetlen hiteles korabeli festményt, Andrea di Vanni alkotását is.

A szentmisén más zarándokok is részt vettek. A szentmisében hálát adtunk a sok kegyelemért, élményért és ajándékért. Könyörögtünk Istenhez, domonkos szentjeinkhez, és a Szűzanya közbenjárását kértük családjainkért, a domonkos rendért és a XIV. Leo pápáért, aki aznap ünnepelte 70. születésnapját. ro te devote (Imádlak és áldlak, Isten rejtelem...).

Szent Katalin szülőházának megtekintése után elbúcsúztunk Sienától, és elindultunk Magyarország felé. Közben különös kegyelemben volt részünk: telefonjainkon követhettük két fiatal domonkos jelöltünk beöltöztetési szertartását, amely ünnepi szentmise keretében zajlott az írországi Corkban. Szívünk csordultig tele volt hálával.

Ez a zarándoklat nemcsak földrajzi út volt, hanem lelki zarándoklat is: közelebb vitt bennünket Istenhez, a domonkos szentekhez, és egymáshoz is. Hálás szívvel tértünk haza, hogy tanúságot tegyünk mindarról, amit kaptunk.

Deo gratias!

***Tekints fel és indulj el az úton!
Isten megtart, lépteidet óvja.
Nézd, ki értünk emberré lett egykor!
Vele járva örök élet vár ránk.***

Transzcendens élmények

□ HIDVÉGI PÉTER

Amikor az embert érő valamilyen élményhatásról beszélünk, akkor nagyon sok és szerteágazó élmény jelenhet meg az életünkben. Ezúttal azonban alapvetően két hatást a teljesség igénye nélkül említhetünk. Az első, amikor az ember valamilyen gyors megvilágosodást követően szerez olyan élményt, mely egész további életére hatással van. A gyors „villámként” lecsapó élmények és az általuk előidézt változások minden ember életében előfordulhatnak. Elég, ha csak a mindent felborító, – meglátni és megszeretni – élményekre gondolunk. Ilyen lehet egy hirtelen fellángoló érzelem, vagy valamilyen tudományos felismerés, a valamire irányuló gyors ráeszmélés, megvilágosodás, adott esetben megtisztulás is.

Az élményhatások azonban gyakran nem ilyen hirtelen változások formájában „törik ránk az ajtót”, hanem fokozatosan, lépésről lépésre jutunk el és ismerjük fel az élményt, ami ránk hatással van. Ez a második lehetőség. Ilyen lehet a művészi élmény is, de ennek is lehetnek gyors és hirtelen megvilágosító hatásai. A művészi élmény átélése során a katharzisig eljutva jelentős belső átalakulás zajlik le bennünk. A hit élmények, a vallási élmények között meghatározó lehet a Krisztus élmény. Ezek a legkülönbélebb formában juthatnak el hozzánk. Nincs biztos sorrend, sem általánosan elfogadott recept. Nincs biztos pont, sem általánosan elfogadott metodika, hogy az embert milyen ingerek érik előbb, melyek később és végül ki és mikor ér el a döntő pillanatig, amikor eljut a hit-élményhez kapcsolódó katharzis pillanatáig. A hit ajándék is, kegyelem is a kulcs nincs mindig nálunk. Hitünk esetében a megvilágosodás különösen is egyéni, mindenkinél máskor és más módon jöhet létre.

A kegyelmi segítség azonban minden embernél szükséges, melyhez az őszinte törekvés és vágyakozás az igazság megismerésére és elfogadására további követelmény. Általánosságban azt is láthatjuk, hogy vannak különféle fokozatok, lépcsők a hit élmény ösvényén, melyeken mindenki valamilyen formában átmegy, és ezek a fokozatok sem kőbe vésett állomások, hanem nagyon is személyfüggő döntéseken alapulnak. Az egyes élményhatások azonban rendszerbe foglalhatók és elemezhetők, úgy is mint az ember istenkapcsolatának állomásai a hitre vezető úton. Nem fontossági sorrendben és nem általánosan ajánlható lépésekben, de az alábbiakban néhány „mérőkövet” az emberben lezajló folyamatokról érdemes említeni.

Az élmények közé sorolható mai világunkban is a Biblia olvasása, ismerkedés az Ó- és Újszövetség könyveivel, keletkezésük idejével, meghatározó jelentőségű régészeti kutatásokkal, a feltárt leletanyagokkal és azok történeti értékelésével, a Szentírás eredetére vonatkozó bizonyítékokkal. Ezek természetesen tudományos igazságok, tényekre épülő kutatási eredmények. Igazi élményt adhat az embernek, ha a Bibliát, mint művészi alkotást is tanulmányozzuk. Amennyiben ehhez még hozzáadódik a hitre épülő „meggyőződés élmény” is, képes összeállni az emberben a teljesebb hit élmény.

A „meggyőződés élmény” abból forrásozik, hogy komplex művészi, tudományos és belső meggyőződésünkből egyszerre következő tudati és életmódbeli elemeket összefoglalóan szintézisbe foglalja és így sajátunkká válik, és csak így tudunk az értelmes célt tételező életben helytállni. Ezek az élményhatások azonban még nem feltétlenül Jézus élmények, de elvezethetnek hozzá.

Az első Jézus élményeink, ha vissza-émlékezünk a gyermekkori élményeinkre a kis Jézus születése, Szűz Mária és Szent József, a Szent Család élete körül alakulhattak ki bennünk. Ezek a gyermeki fantázia és érzelmek szintjén meghatározzák vallásos életünket is. Később a növekedés különböző szakaszaiban a fokozatos felnőtté válás során a gyermek Jézus kép átalakul és megjelenik Jézus a tanító a „betegeket és a bűnösöket meggyógyító” és végül a megváltó képe az emberben. Ez az a folyamat mely egész földi életünkben jelen van, hiszen az isteni megismerésünk nem lehet teljes ebben a világban. Jézus Krisztus születése bennünk az esetek túlnyomó többségében hosszabb folyamat. Másként játszódik le egy gyermekkortól a hit szellemében nevelkedő embernél és másként a felnőtt megtérőnél.

A gyermeki hitből az érettebb felnőtt hit felé vezető út sem mindig zökkenőmentes, de a felnőtt megtérés is sokféle úton történhet. Minden megtérésnél azonban lennie kell egy olyan pontnak, amikor a pozitív élmények és hatások úgy összegződnek, hogy a személy világfelfogását megváltoztatva a keresztény elvek és gyakorlati élet mellett dönt az illető személy. Azt, természetesen nem tudjuk, hogy kinél mikor és hol van az a pont, amikor a megtérés végbemegy. Azt sem tudhatjuk, hogy – amint már korábban szó volt róla – az isteni kegyelem milyen szerepet játszik ebben a folyamatban, de az bizonyos, hogy benne van.

Jézus hívása folyamatos, a tanítványságra, követésre, életmód váltásra, a mi „antennáink” azonban nem mindig állnak vételi üzemmódban. Ez a hívás azonban tetten érhető lépten – nyomon mindenhol, ahol jelen vagyunk a világban. A hívó ember ezt megtapasztalhatja a lelkiismeretével, belső motivációival, embertársaival való érintkezésben, viselkedésben és még sokféle más módon is. Az embernek erre a hívásra mindig van válasza. Ez lehet a teljes elfogadás, a részleges elfogadás, és sajnos az elutasítás is. Az elfogadás azt jelenti, hogy az adott szituációban az ember teljesen igent mond és elfogadja Jézus hívását. Elfogadjuk a fogadott fiúságból eredő kötelezettségeinket, de az örökséget is. Azt cselekedjük, amit Jézus is cselekedne. (Pl. veszekedés van egy közösségben és már majdnem ki is mondjuk a súlyos bántó szavakat, amikor amikor az utolsó pillanatban meggondoljuk magunkat.) Megtorpanunk, és valami egészen mást mondunk, mint amit eredetileg akartunk. Ebben már benne van a béke és a szeretet üzenete. Jézus belenyúlt a válaszukba. Így már Jézus vezet bennünket. Pozitív választ adtunk. Sajnos létezhet Jézus hívására más válasz is.

A részbeni elutasítás azt jelenti, hogy van amit elutasítunk, nem fogadunk el a tanításából és ezzel vissza is utasítjuk a teljes követést, ha szükséges az életmódunk változtatását is. Így nem tud eljutni hozzánk a teljes hit élmény sem, csupán „résztes keresztényekké” válunk. Ezzel fájdalmat okozunk Jézus Krisztusnak és még sok embertársunknak is, de leginkább hosszabb távon saját magunknak. Jézus hívásának teljes elutasítása a legfájdalmasabb döntés. Nem csak Jézusnak, de nekünk magunknak is. Amikor elutasítjuk a tanítványi de a fogadott fiúságra szóló meghívást is és az ehhez szükséges életmód váltást, a követő magatartást, akkor lényegében nemet mondunk a krisztusi életre, hogy Ő maga éljen bennünk, ezáltal megfosztjuk magunkat a hit élményforrásaitól, visszazuhanhatunk egy olyan állapotba, mely az emberi létezés, konfliktuskezelés és szinte minden megnyilvánulásunk „jézustalanságban” jelenik meg, megfosztva az embert a hit – erő érzelmi és intellektuális élményhatásaitól.

De mi is az a hit-erő? Azt fejezi ki, hogy a keresztény katolikus hitünkben valamilyen élet-erő, az életünket megerősítő támasz, a nehézségeket elviselni segítő transzcendens élmény forrása. Ezt már régóta tudjuk. Tanulmányok sokasága, elemző teológiai munkák bizonyították már ennek az erőnek a létezését. Az egész világunk rendezett szemlélése csak az egy Örök Létező és Teremtő által értelmezhető az ember számára. Ebben a rendezettségben meghatározó az a szellemi erő, melyet a hívó keresztény megtalál Jézus Krisztusban. Ezen kívül hitünkben jelen vannak azok az élmények is, melyek alkalmasak olyan katharizis élményforrássá válni, mely képes művészi élményt is adni az embernek. Művészi élményt több dolog is adhat az embernek, de olyan élményt, mely a világnézetünket is meghatározó módon formálja, csak a szeretet, az erkölcs, az imádság és Jézus Krisztus alkotó szemlélésének élménye adhat. Mindezek együttesen biztosíthatják azokat a szellemi alapokat, melyek a keresztény ember életét meghatározhatják. Ezek között is a legfontosabb, a szeretet és a kegyelem. Mindkettőt az Istentől kaptuk és kapjuk folyamatosan ma is. Becsüljük meg és éljük is velük!

A természet feletti élményeket az ember számára azok a mindennapi események, különös történések is adhatnak, melyeket mások véletleneknek neveznek és igyekeznek elbagatelizálni. Minden bizonnyal ilyenek is vannak az életünkben, de mi hívó emberek megtapasztaljuk gyakran az összefüggéseket és a transzcendens „kezeket” is, melyek kétség kívül jelen vannak az életünkben ma is. Élünk ennek tudatában és cselekedjünk ezek szerint a mindennapokban is.

Beöltözés Írországban

□ KÓRÓSINÉ MERKL HILDA

Magyar és ír jelöltek közösen indultak el a szerzetesi élet útján. Szeptember 14-én, Szent Kereszt felmagasztalása ünnepén két magyar és három ír fiatal öltötte fel közösen a rendi ruhát Corkban, Írországban.

A magyar jelöltek, Ekler Levente és Márovics Kristóf a felvételt követően hazánkban készültek erre a pillanatra, most pedig az ír testvérekkel együtt kezdik meg az egyéves újoncidőt (novíciátust), amely elsősorban lelkeségi képzésből áll, és amelyet később a teológiai és filozófiai tanulmányok követnek.

Az ünnepi szentmisét az ír tartományfőnök mutatta be a rendház közösségével. A prédikáció középpontjában a Szent Kereszt Felmagasztalása vasárnapján Krisztus önfeláldozó szeretete állt, amely még a legnagyobb elnyomás fölött is képes győzelmet aratni. Az ír elöljáró ehhez hasonlította a fiatalok önátadását, amely az isteni irgalomba vetett bizalom jele: „ez az az irgalom, ami átformál”. Megható pillanat volt, amikor a magyar elöljáró sajátkezűleg öltöztette be a fiatalokat, miközben családtagjaik is velük örülhettek. A beöltözéssel új nevet is kaptak: Levente testvér a János nevet, Kristóf testvér pedig az Ágoston nevet választotta.

domonkosok.hu

A TELJES CIKK A HONLAPON!

A magyar vikárius külön kiemelte a jelen lévő hozzátartozók bátorságát, valamint a rend családi jellegét, amelyben a testvéri közösség és az otthon melege egyaránt megtapasztalható.

Az ír tartományfőnök szerint az ünnepség történelmi pillanat volt az ír provincia életében, hiszen megtisztelve érzik magukat, hogy a magyarok bizalmat szavaztak nekik. A légkört végig nagy családiasság és befogadás jellemezte. Az ír provinciális még viccelődött is azzal, hogy megtanulta a magyar „üdvözetem” szót, és minden magyar vendéget egyenként, személyesen köszöntött. A közös agapén is beszélgetett mindenkivel, erősítve a testvéri közösség tapasztalatát.

Az elkövetkező évben Philip Mulryne OP novícius mester kíséri majd az új testvérek első lépéseit a szerzetesi élet útján. Imáinkkal kísérjük őket, hogy hűségesen növekedjenek Isten szeretetében és a rendi közösség szolgálatában Szent Domonkos lelkeségében.

Urunk, Jézus Krisztus!
Te egykor meghívtad Egyházadba
Szent Domonkos családját,
hogy hirdesse az Evangéliumot.
Kérünk, küldj ugyanúgy ma is
apostolokat aratásodba.
Adj nekik bátorságot,
bölcsességet és kegyelmet,
hogy az emberek előtt
méltóképpen tegyenek tanúságot
halálodról, feltámadásodról
és dicsőséges eljöveteledről.
Engedd, hogy legszentebb édesanyádnak,
Rendünk Pártfogójának közbenjárására
legyünk a hit védőivé, a közömbösséget
és a bűn sötétségét szétoszlató fényvé,
aki mindig velünk vagy.

Amen

Szent Pier Giorgio Frassati litániája

Uram irgalmazz nekünk! *Uram irgalmazz nekünk!*
Krisztus, kegyelmezz nekünk! *Krisztus, kegyelmezz nekünk!*
Uram irgalmazz nekünk! *Uram irgalmazz nekünk!*
Mennyei Atyaisten, *irgalmazz nekünk!*
Megváltó Fiúisten, *irgalmazz nekünk!*
Szentlélek Úristen, *irgalmazz nekünk!*
Szentháromság egy Isten, *irgalmazz nekünk!*
Szűz Mária, *könyörögj érettünk!*
Minden angyalok és szentek, *könyörögjetek érettünk!*
Boldog Pier Giorgio, *könyörögj érettünk!*
Szerető gyermek és testvér, *könyörögj érettünk!*
A családi élet támogatója, *könyörögj érettünk!*
A barát nélküliek barátja, *könyörögj érettünk!*
Legkeresztényibb társ, *könyörögj érettünk!*
Az ifúság vezére, *könyörögj érettünk!*
A szükségét szenvedők segítsége, *könyörögj érettünk!*
A szeretet tanítója, *könyörögj érettünk!*
A szegények patrónusa, *könyörögj érettünk!*
Betegek vigasztalója, *könyörögj érettünk!*
Isten országának atlétája, *könyörögj érettünk!*
Az élet hegyeinek meghódítója, *könyörögj érettünk!*
Az igazság és erény védelmezője, *könyörögj érettünk!*
Minden igazságtalanság ellenzője, *könyörögj érettünk!*
A nemzet hazafias polgára, *könyörögj érettünk!*
Az Anyaszentegyház hű fia, *könyörögj érettünk!*
Boldogságos Szűz Mária odaadó gyermeke, *könyörögj érettünk!*
Az Oltáriszentség buzgó imádója, *könyörögj érettünk!*
A Szentírás lelkes tanulmányozója, *könyörögj érettünk!*
Szent Domonkos elkötelezett követője, *könyörögj érettünk!*
A böjt és imádság apostola, *könyörögj érettünk!*
Jézus mélységes szeretetéhez utat mutató, *könyörögj érettünk!*
Szorgos a munkában és tanulásban, *könyörögj érettünk!*
Örvendező minden körülmények között, *könyörögj érettünk!*
A tisztaság erős védelmezője, *könyörögj érettünk!*
Csendes a fájdalomban és szenvedésben, *könyörögj érettünk!*
Hűséges a keresztségi ígéreteihez, *könyörögj érettünk!*
Az alázat mintaképe, *könyörögj érettünk!*
Az elfogulatlanság példaképe, *könyörögj érettünk!*
Az engedelmesség tükré, *könyörögj érettünk!*
A nyolc boldogság embere, *könyörögj érettünk!*
Isten báránya, te elveszed a világ bűneit, *kegyelmezz nekünk!*
Isten báránya, te elveszed a világ bűneit, *hallgass meg minket!*
Isten báránya, te elveszed a világ bűneit, *irgalmazz nekünk!*
Imádkozzál érettünk, Boldog Pier Giorgio Frassati!
Hogy méltók lehessünk Krisztus ígéreteire!

Könyörögjünk! Atyánk, Te megadtad a fiatal Pier Giorgio Frassatinak a Krisztussal való találkozás és a szegények, a betegek szolgálatában megélt hit örömét. Közbenjárása által add, hogy mi is a nyolc boldogság ösvényén járhassunk, és az evangélium szellemét terjesztve a társadalomban követhessük nagylelkűségének példáját, Krisztus a mi Urunk által. Ámen.

